

δον και ἔφριξα, φησί· και πως γάρ τούτον οὐκ ἐμελλον φρίξαι και δύναι; οἱ Ἀγγελοι αὐτὸν ὁρῶντες ἔφριξαν ἔξεστη ὁ οὐρανὸς και γῆ ἐτρόμαξε και συνεστάλη θάλασσα και πάντα τὰ ὁρατὰ και ὀρόστατα. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ ἀγράσσοι τὰ ὄρατα.

Μέγας Ἀγιασμός. — Οὕτω καλεῖται ὁ ἀπαξὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων συνήθως ἐν πηγαῖς ἢ ἐν θαλάσσῃ τελούμενος ἀγιασμὸς, ὅστις διὰ τὴν σημασίαν ἥν ἔχει ν' ἀναπαριστᾷ τὴν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βάπτισιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, και διὰ τὸν ἀγιασμὸν τῆς ὅλης φύσεως τῶν ὑδάτων μέγχες ἀγιασμὸς κακλεῖται. Ἐν ἀρχῇ τούτου ψάλλονται τὰ ὡραιότατα τροπάρια «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων....» «Σῆμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις....» κλ. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προφητειῶν, τοῦ Ἀποστόλου και τοῦ Εὐαγγελίου, ὃ ιερεὺς δι' ἐκτενοῦς δεήσεως, παρακαλεῖ τὸν Θεόν δύνασθαι καταπέμψῃ τοῖς ὑδασι τὴν καθαρικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, ἀναδείξῃ κύτῳ δῶρον ἀγιασμοῦ, λυτήριον ἀμαρτημάτων, και ὑδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἴτα ἀναγινώσκει μεγαλοφόνως τὴν ἀμύμητον και μεγαλοπρεπῆ εὐχὴν τοῦ ιεροῦ Σωφρονίου «Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγακθε....» ἐν ἡ μεγαλύνει και δοξάζει τὸν Κύριον, ὃν τοξιμούσι πᾶσσι αἱ Δυνάμεις, ὑμνεῖ ἡλιος, δοξάζει Σελήνη, ὑπακούει τὸ φῶς, φρίττουσιν ἀβυσσού, δουλεύουσιν αἱ πηγαὶ και προσκυνοῦσιν οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀμύμητου τῷ ὄντι ταύτης εὐχῆς, βαπτίζων ὃ ιερεὺς τὸν τιμιὸν Σταυρὸν εἰς τὰ ὑδάτα ψάλλει «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε...» και ῥαντίζει τὸν περιεστῶτα λαόν. Ὁ ἀγιασμὸς οὗτος φυλάσσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνον, και ἐξ αὐτοῦ μεταλκυρίζονται οἱ κωλυόμενοι νὰ μεταλάθωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Ο θεῖος Χρυσόστομος διασώζει ἡμῖν περὶ-εργὸν ἔθος, ὅπερ ἐγίνετο ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ τ. ἔ. οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ ὅρμωμενοι ἐκ τῆς διδασκαλίας, ὅτι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων σύμπαστα τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις, τὸ μεσονύκτιον τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων μεταβαίνοντες εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, ἐλάμβανον ὑδωρ, δύερ ως ἡγιασμένον δι' ὅλου τοῦ ἔτους, και πολλάκις δύω και τρία ἔτη ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν διεφύλασσον.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ Δ. Φ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΗΝΕΥΜΑ

Οι ἀδελφοὶ Ἀγαθόπουλοι διέρχονται πρὸ τῆς Μητροπόλεως, ὃ εἰς δ' αὐτῶν σταματᾷ νὰ ἰδῃ τι ὥραν δεικνύει τὸ ώρολόγιον.

Εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν φωτεινὴ τις ἴδει τῷ ἐπέρχεται:

— Περίεργον, λέγει πρὸς τὸν ἀδελφόν του, γιατὶ νὰ μὴ βάλουν και 'ς τὸν ἄλλον πύργον τῆς ἐκκλησίας ἐνα ώρολόγι ἀκόμη;

— Και γιατὶ τάχατες; τι ἀνάγκη ἦταν;

— Νὰ, ὅταν τύχη νὰ εἶνε δυοὶ ποὺ θέλουν νὰ ἴδουν τὴν ώρα, νὰ βλέπη ὁ ἔνας 'ς τὸ ἔνα και ὁ ἄλλος 'ς τὸ ἄλλο!

— Και δὲν 'μπορεῖ, βρε κουτε, νὰ περιμένῃ 'λιγάκι ὁ ἔνας ως ποὺ νὰ τὴν ἰδῃ ὁ ἄλλος, και ἐπειτα νὰ τὴν ἰδῃ κ' ἐκεῖνος!

* *

Εἰς κύριος πρὸς φίλον του:

— Αὐτὴ ἡ νέα θὲ τὸ πολὺ καλὴ δι' ἐσένα, Νικολάκη. Εἶνε κόρη προκισμένη μὲ ὅλα τὰ προτερήματα...

— Τι νὰ σου πῶ, φίλε μου· ἐὰν αὐτὴ μόνον εἶνε ὅλη ἡ προϊκά της, λυποῦμαι ὅτι δὲν μου κάμνει.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τόσον εἶνε τὸ μῖσος ἐπίμονον και μακρὸν παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, ώστε τὸ μεγαλείτερον σημεῖον τῆς προσεγγίσεως τοῦ θανάτου παρὰ τινὶ ἀσθενεῖ εἶνε ἡ παρ' αὐτοῦ ἐκφρασίς τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τῶν ἐχθρῶν του.

— Ο ἀνθρωπὸς ὁ παραπονούμενος ὅτι δὲν ἐγεννήθη εὐτυχῆς ἡδύνατο νὰ γείνη τοιοῦτος συμμεριζόμενος τὴν εὐτυχίαν τῶν φίλων ἢ τῶν συγγενῶν του. Ἄλλ' ὁ φθόνος τοῦ ἀφαιρεῖ και τὸ τελευταῖον τοῦτο μέσον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Εκτακτὸν παράδειγμα μακροβιότητος ἀναφέρει ἡ ἐφημεροὶ «Καιροί», τὸν ἀπόμαχον ἀνθυπασπιστὴν Ἐμμανουὴλ Γραντάκην ἐκ Σρακίων. Κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῶν «Καιρῶν», ὁ Γραντάκης ἔγων τῷ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας του εὑρίσκετο ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τοῦ πατρός του, καθ' ἣν ἐποχὴν μετέβη αὐτόσε ο Μέγας Ναπολέων. Παρευρέθη ἀκολούθως εἰς διαφόρους πολέμους, μετέσχε τοῦ ιεροῦ ἀγῶνος και πασῶν τῶν ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεων. Ἐνυμφεύθη ἐν ἡλικίᾳ ἔτῶν 52, ἔχει δὲ μίον ἀγοντα τῷ 67 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Και τοι δὲ φέρει ἐπὶ τῆς ρόχεως του 118 ἔτη και πολλάκις προσεβλήθη ὑπὸ ἀποπληξίας, εἶνε ὑγιέστατος και μόνον ἐγένετο ὄλιγον τι δυσήκους περιέρχεται δὲ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πεζὸς μεταβαίνων εἰς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς ἀρχὰς και παραπονούμενος διότι κατεπεκτήθησαν, ως λέγει, τὰ δικαιώματά του.